

реніе рече; на Христа чи не е достоенъ да влезни въ кѣшатъ
мѣ, когато искалъ Христосъ да отиди въ неговия домъ. О бо-
жественный гласъ и права истинна! Глѣдайте той като мислилъ
чи не е достоенъ, не смѣлъ да пріемни Христа въ кѣшатъ си,
а ные катадневно сѣшаме апостола Павла като дѣма: който па-
де тоа хлѣвъ, и пие таа чаша недостоенъ, повиненъ е за вечнъ
мѣкъ, и пакъ сѣ причащаваме недостойни. Слѣшайте стоначал-
ника какъ исповѣдва предъ сичкѣмъ народъ своето недостойнство,
а ные безъ да покажѣме нашѣтъ грѣхове и недостойнство предъ
дѣховника, причащавамеся недостойни безъ страхъ. И тѣй отъ
какво бива, не отъ дѣрго: но зашто не размысламе нашѣтъ
грѣхове и тѣзи тайнъ, коато пріемваме. Намъ сѣ стрѣва чи
пріемваме просто хлѣвъ и вѣно, но кожѣта рѣчь ны свѣрава
докрѣ, какъ не е просто хлѣвъ и вѣно, но е тѣлото и крѣвътъ
христова: зашто самъ си Христосъ когато нареди причащеніе то
зема хлѣвъ предъ апостолѣтъ, благослови го, причѣни го, даде
имъ и рече: земете и яждѣте, тѣй е моето тѣло, а като имъ
даде чашатъ, рече: земете и пийте отъ неѣ синца, тѣй е мо-
та крѣвъ. И зашто сватото причащеніе е тѣлото и крѣвътъ
христова, за тѣй не трѣба да сѣ причащаваме грѣшнѣи и недо-
стойнѣи, но да бѣдеме чисти и свати както дѣма и самъ си свѣ-
щенника, който сѣлжи на това тайнство „сватаѣ сватыхъ“ си-
рѣчь; дѣма: тѣзи свата тайна е за сваты челоуѣцы. Анос-
толъ Павелъ дѣма: който сѣ причащава недостойно, той пріем-
ва смѣрътъ, а не причащеніе. А Христосъ дѣма: който не паде
неговото тѣло, и не пие неговатъ крѣвъ, сирѣчь: който не зе-
ма причащеніе, не ще да влезни въ царство небесное. Но да
помыслиме сега кой е отъ насъ безгрѣшенъ и достоенъ? воис-
тиннѣ никой. Ами кога е тѣй какво да правиме. Ако сѣ при-
частиме недостойнѣи ощи въ грѣхъ вѣзвѣваме, ако ли не сѣ
причастиме, ще бѣдеме осѣдени за вѣчнъ мѣкъ. Какъ сега
да правиме като е тѣсно и отъ двѣте страны? Но ако погле-
днеме въ кожѣето писаніе ще намериме тѣврѣде лесенъ способъ
(колай), апостолъ Павелъ дѣма; кога иска челоуѣкъ да сѣ при-
части, той перво да испита себе си, сирѣчь: сводѣтъ совѣсть и
своитѣ грѣхове, и ако види чи е недостоенъ и пѣленъ сѣ грѣ-
хове, той да сѣ покае като царъ Давида и Манасіѣ, да остави
своитѣ грѣхове като Закхеѣ, и Матѣѣ, да отиди при дѣховни-